

[Boligministeren.]

om, at enhver købstad og enhver sognekommune, som har en samlet bebyggelse med mere end 1 000 indbyggere, skal tilvejebringe en bygningsvedtægt. I andre sognekommuner kan kommunalbestyrelsen beslutte tilvejebringelse af en sådan vedtægt. Kredsen af kommuner, der således får pålagt en pligt til at gennemføre en bygningsvedtægt, er afgrænset på samme måde som kredsen af kommuner, der efter byplanloven har pligt til at tilvejebringe en byplan for kommunen. Dette hænger sammen med lovforslagets bestemmelser om regulering af forhold af byplanmæssig karakter, idet den nærmere regulering må ske i stedlige bygningsvedtægter.

Et andet væsentligt forhold er ordningen af bygningsmyndigheden. I dag udøves bygningsmyndigheden både i købstæderne og i de sognekommuner, der har gennemført en bygningsvedtægt, af en bygningskommission. I sognekommuner uden bygningsvedtægt fører sognefogden et begrænset tilsyn med overholdelsen af de bygningsmæssige bestemmelser i brandpolitiloven, og sundhedskommissionen påser overholdelsen af de bestemmelser om boliger m. v., som måtte findes i kommunens sundhedsvedtægt.

Lovforslagets § 7 opretholder princippet i den gældende byggelovgivning, at administrationen af byggeloven i den enkelte kommune er et kommunalt anliggende, men det foreslås, at bygningsmyndigheden overgår til kommunalbestyrelsen i alle kommuner, der gennemfører en bygningsvedtægt. Denne ændring er begrundet i lovforslagets bestemmelser om en udvidet bebyggelsesregulering. Den tager navnlig sigte på en samlet administration af byggeloven og byplanloven. Når kommunalbestyrelsen udøver bygningsmyndigheden, foreslås der til bistand for kommunalbestyrelsen nedsat et rådgivende bygningsråd med blandt politisk og teknisk-sagkyndig sammensætning. Jeg henviser herom nærmere til forslaget § 8.

Til at udøve den almindelige bygningsmyndighed i de øvrige kommuner foreslås oprettet amtskommunale bygningsmyndigheder — amtsbygningsråd — med en blandet politisk og teknisk-sagkyndig sammensætning. Sognefogdernes og sundhedskommissionernes kontrol med nybyggeriet foreslås at skulle ophøre. Amtsbygningsrådenes opgaver bliver endvidere at afløse amterne som anke- og dispensationsmyndighed for sognekommunerne.

Betydningsfulde bestemmelser er dernæst forslaget bestemmelser om bebyggelsesregulering — bestemmelser, som vil supplere byplanloven og byreguleringsloven og danne en overgang mellem den hovedplanlægning, der sker i henhold til disse love, og opførelsen af den enkelte bebyggelse.

For så vidt angår de åbne landområder, er opgaven at sikre, at bygningsmyndigheden i rette tid får indseende med den bebyggelsesmæssige udvikling. Det er af stor betydning ikke mindst for de offentlige investeringer, at en bymæssig bebyggelse ikke opstår på steder, hvor en sådan udvikling må skønnes uhensigtsmæssig. Dette synspunkt ligger bag byreguleringslovens og byplanlovens bestemmelser om de såkaldte landbrugszoner. Synspunktet har endvidere motiveret lovforslagets § 20, stk. 1, og § 5. I § 20 foreslås der tillagt amtsbygningsrådet beføjelse til at nægte godkendelse af en bebyggelse, der ikke kan henregnes til jordbrugets bygninger eller til småhuse, når den pågældende bebyggelse vil komme i strid med en forsvarlig og hensigtsmæssig bebyggelsesmæssig udvikling. Og i § 5 foreslås der tillagt bygningsmyndigheden — altså henholdsvis amtsbygningsrådet og kommunalbestyrelsen — beføjelse til at modsætte sig udstykninger, der vil komme i strid med en forsvarlig og hensigtsmæssig bebyggelsesmæssig udvikling.

For bysamfundenes vedkommende må den bebyggelsesregulering, som kan ske ved hjælp af en byggelov, foretages i tilknytning til den enkelte kommunes byplanmæssige dispositioner. Loven kan i så henseende